

være mindste Lettelse i Amtsforvalterens Forretninger efter denne Lov, det skulde da alene være, at han med Hensyn til Regnskabsførelsen kunde blive fritagen for et enkelt Arbeide, der kunde vare et Par Dage. Men skal han være Kasserer, skal han vedblive at opkræve Skatter, saa vil denne Lov ingen Forandring kunne medføre i hans Forretninger, der kunde have mindste Følge med Hensyn til hans Kontorpersonale og hans Arbeide, kort sagt med Hensyn til Udgifterne til Kontorhold. Lovens Tankegang er altsaa ganske simpelt den at sige, at siden denne Lov ikke er udkommen, og siden der ingen Nødvendighed er for, at den vil udkomme i den nærmeste Fremtid og saaledes drage til Følge med Hensyn til de nu bestaaende Amtstuer, saa lad os vende tilbage til den oprindelige Bestemmelse om en 5 Aars Revision, og da 2 Aar af de 5 ere gaaede, udsætte Revisionen til om 3 Aar. — Derved vilde jeg være bleven staaende, dersom der ikke særligt med Hensyn til en enkelt Amtstue havde været Anledning til allerede nu at indføre Forandring. Hele Spørgsmaalet om Embedsboliger hører ikke ind under denne Lov, men derimod har jeg troet, at der var Grund til, ganske vist ikke som Straf, som et æret Medlem (Brun) udtrykte sig, men som en Nødvendighed, at lade den Reduktion i hans Kontorholdsgodtgjærelse, der vil indtræde, saasnart de to Kontorer ere forenede, indtræde om et Aar. Hvis særlige Vanskeligheder ikke vare tilstede, vilde det være uforvarligt af Regjeringen, at Sammensmeltningen ikke forlængst var foregaaet. Men der er hengaaet endeel Aar, og jeg har ingen Betænkelighed ved at give ham endnu et Aar til at overvinde disse Vanskeligheder i, men ogsaa kun eet Aar, saa at efter eet Aars Forløb Medsættelsen skal foregaae. Det er bestemt at gennemføre denne Bestemmelse for de 3 Aar saaledes, at han for det ene Aar faaer lidt mindre og i de to næste Aar lidt mere, end han egentlig skulde have. I det ham saaledes indrømmede Aar vil han ganske vist kunne opføre sig en Bolig, da Loven først træder i Kraft 1ste April. Begynder han

nemlig til Sommeren at bygge, kan han tage Boligen i Brug det paafølgende Aars April. Det kan gjerne være, at det er en lidt streng Fremgangsmaade mod den Paagjældende, og at Vanskelighederne ere meget svære at overvinde, men naar der er en Lov om, at de to Amtstuer skulle smeltes sammen, saa er der ingen Plads for smaa personlige Hensyn; det er nødvendigt, at Loven skeer Fyldest. — Jeg vil bede de Herrer, der mene at kunne bringe ind i denne Lov om Kontorholdsgodtgjærelse enten nu, eller naar den vender tilbage om 3 Aar, en heel Reorganisation af det bestaaende Oppebørsvesen, om at opgive dette; det maa være Gjenstand for en selvstændig Lov, og indskrænke sig til at komme med et Endringsforslag til det nuværende Udkast om Kontorholdsgodtgjærelse; thi foruden at ingen Privat kan derved være i Besiddelse af de fornødne Oplysninger, saa er hvad her foreslaaes jo ikke andet, end at den Revision, der foretoges for to Aar siden, skal bestaae for den Tid, der i Almindelighed fastsættes for slige Loves Revision, nemlig 5 Aar, idet den sangvinste Forudsætning, man gif ud fra, at der allerede kunde være indtraadt en Forandring til iaar, til hvilken Tid Kontorholdsgodtgjærelsen, naar den ikke reent skal ophøre, paany skal fastsættes, har vist sig at være aldeles urigtig. Hvis overhovedet Loven om Amtstraadene udkommer, og hvis den dernæst medfører en Forandring i Amtsforvalternes Forretningskreds, som i mindste Maade kan have Indflydelse paa deres Kontorholdsgodtgjærelse, saa vil dette i alt Fald ikke skee før end Udløbet af tre Aar, navnlig naar man erindrer, at Amtsforvalteren beholder alle de nuværende Forretninger, indtil det sidste Regnskab, der slutter sig til den nu bestaaende Tingenes Tilstand, er aflagt. Jeg tør altsaa haabe, at denne lille Lov, hvis Fremkomst kun har reent formelle Grunde, og hvori den eneste Forandring, som deri er indført, efter min Mening er vel motiveret, vil gaae igjennem uden at give Anledning til stort Bryderi.